

Most između ljudi je riječ; I RIJEČ je tijelom postala i nastanila se među nama! Naši mostovi ne postoje zato da prelazimo rijeke nego da povezujemo ljudi! Mostar, 27. rujna 2020., XI.(XXIV) god., br. 19/2020.

U SPOMEN FRA BERNARDU MARIĆU (1936. – 2020.)

Hercegovačkom fratu, s ljubavlju. Čovjeku koji je promišljeno govorio i znao što govoriti, i stajao je iza onog što je govorio i u što je vjerovao. Njegove riječi bile su nalik na nj. Jezgovite, tečne, misaone, duboko umne, beskompromisne i obvezujuće. Baš kao što je i on sam bio saliven u jedno, čovjek od riječi, druželjubiv, postojan, snažan, jasnih pogleda i čvrstog stava. Ako se ikoga može s drugim uspoređivati onda bi se za nj moglo reći kako je bio nalik Ivanu, rođaku Kristovu, kojem je, zbog njegova čvrstog stava glava u tamnici bila odrubljena. I fra Bernard je od mladosti svoje čvrsto vjerovao u Boga Istine i u Boga Pravde i zbog toga je bivao odbačen i na svoj način progutan. Živeći u svojevrsnom progonstvu, 19. 9. 2020. je preminuo i u Grudama 21. 9. pokopan. U svibnju 1936. godine ugledao je svjetlo dana u obitelji Marka i Lucije Marić u Dobriču, župa Mostarski Gradac, na obalama Blata Mostarskoga i na krštenju dobio ime Žarko. Kako je bilo ratno-poratno vrijeme, s obala Blata Mostarskoga zaputio se u svijet, i svoj mali svijet zamijenio je temeljnim školovanjem u Kllobuku, gdje je završio Osnovnu školu (1947.). Potom je uslijedila Srednja škola u Ljubuškom, pa Splitu i Visokom. Filozofski studij otpočeo u Visokom i završio u Sarajevu. Franjevački habit preuzeo i obukao '55. u Kraljevskom gradu, Kraljevoj Sutjesci Bosne ponosne o kojoj je uvijek rado i s poštovanjem pričao. Tu je, kako je tada bio običaj, preuzeo fratarsko ime fra BERNARD. Vječne zavjete položio je u Sarajevu '59. g., a potom su uslijedili niži redovi do svećeništva. Svećenikom je postao koncem srpnja '63. u Mostaru, zajedno sa sukolegama: fra Jozom Pejićem, fra Zrinkom Čuvalom i fra Bonifacijem

Barbarićem, koji je na ukopni dan pored odra sukolege predmolio krunicu i Bogu ga preporučivao. Iza ređenja za svećenika prvo njegovo radno mjesto bila mu je naša samostanska franjevačka crkva u Mostaru, gdje smo ga mi tadašnji ministrandi i upoznali...

Iz Mostara je otisao u Crnač na dvije godine. Iz Crnča premješten u Ružiće, odakle je već bio na raspolažanju župljanimi Gruda, da bi '71. godine i došao u Grude i ostao do '88. g. Potom je prešao u susjednu župu Gorica-Sovići, do početka Domovinskog rata, kad preuzima župu Rakitno i ondje ostaje do 2000. g. Tada opet dolazi u bratstvo fratara i župno zajedništvo sv. Kafe u Grudama, gdje ostaje sve do svoje smrti. U franjevačkom bratstvu skromno i Bogu zahvalno proslavio je i svoju Zlatnu misu zajedno sa živućim sukolegama.

Kako je vrijeme dalje odmicalo, sve se više zamjećivalo kako spremi papire na svom radnome stolu, a time i svoj odlazak u vječnost. U svojim komentarima,

a bezbroj ih je u povodu njegove smrti napisano, Grudani i drugi dragi ljudi živo su svjedočili o životu fra Bernarđova i to je najvjerniji i najistinitiji pokazatelj kako smo u fra Bernarđu imali prijatelja i fratra, Božjeg čovjeka i svećenika, koji je uvijek bio dostupan bez radnog vremena i ograničenja. Bio je stup i stožer, vertikalna vjernosti Bogu i ljubavi prema svom i našem hercegovačkom vjerničkom puku. U takvom stilu teško da će ga netko nadmašiti. Hvala ti Fratre za sve dobro tvojega života, koje si s ljubavlju činio i učinio. Izručujemo te milosrdnu Oca nebeskog, koji će ti po svom obećanju udijeliti mjesto u društvu svojih svetih i vjernih. Pokoj vječni daruj mu Gospodine...

Pokojnici koje smo ispratili od prošlog broja našeg Listića:

- Mara-Marica Đinkić Vujičić, 1950., ispraćena za Gorance
- Fra Bernard Marić, 1936., pokopan u Grudama
- Jure Džidić, 1930., pokopan u Smrčenjacima
- Karlo Pandža, 1937., ukop u Orlacu

Pokoj vječni daruj im Gospodine.
Počivali u miru Božjem.
Ožalošćenima iskrena sućut.
(Pokojnici su upisani u Maticu umrih našeg Franjevačkog zajedništva)

OBAVIJEŠTI – DOGAĐANJA U MISIJI FRAMOST

SVI PROGRAMI naše MISIJE FRAMOST u našim franjevačkim centrima sv. Ante-Cim, sv. Franjo-Illići i sv. Barbara-Rudnik postupno otpočinju poštujući preporuke nadležnih službi koje brinu o zdravlju. Ove godine, uz sve naše dosadašnje aktivnosti, nastavlja se i s učenjem engleskog, njemačkog i, ponovo, talijanskog jezika. Ostajemo povezani u svemu poradi uključenja u željene aktivnosti.

ŽIVOT PIŠE ROMANE: ONI O LJUBAVI U HERCEGOVINI NAJDUŽE TRAJU

Iznimno smo počašćeni još jednom nominacijom HERCEGOVKE koja ulazi u 107. godinu života. Onog oličenja Hercegovačkih žena koje su lomili vjetrovi života, ali su svemu odolijevale i izlazili jači čvrstom vjerom u Isusa Krista. Dr. Goran Adžić nominirao je baku Ilku Pandža koja ima punih 106 godina i kroči ka 107. godini života. Kako pravila izbora "Hercegovka godine" nalažu, da bi baka Ilka bila uvrštena na popis nominiranih, potrebno je bilo dobiti pristanak njezine obitelji, točnije njezina sina Zdravka i nevjeste Štete koji skrbe o njoj.

"Dobila sam kontakt telefon od sina bake Ilke od dr. Adžića, koji ju je nominirao, te kontaktirala njenu obitelj tražeći pristanak. Moram napomenuti jednu zaista veliku posebnost koja me oduševila. Naime, dok sam čekala da dobijem broj od obitelji bake Ilke, radosnu vijest kako ćemo imati još jednu baku među nominiranim, radost sam podijelila sa svojim ujakom. Pri spomenu imena bake Ilke moj ujak je s oduševljenjem kazao da zna baku Ilku i da je to bila cura od njegova oca, odnosno moga deda. Na spomen toga ostala sam jako iznenađena.

Preplavile su me emocije.

Druga zanimljivost koja se dogodila kad sam pozvala obitelj bake Ilke i nakon što sam se predstavila kažem da sam unuka Ivana Ivke Škegre. U taj čas s druge strane čujem: "Ivke Škegre, pa to je bio momak naše bake". U tom času i ja kažem kako sam to čula od ujaka. Na što je bakina nevjestka dodata "je, je, to je bila ljubav velika".

Vozeci se prema kući puna sjete razmišljala sam, kakve i kolike su te ljubavi bile i kolika im se pažnja pridavala kad se o njima priča nakon skoro 100 godina. I te priče se prenose s generacije na generaciju. Moga djeda više nema, kako bih ga pitala o tomu. Svakako ću nastojati razgovarati s bakom Ilkom da čujem koju mudrost koja će mi oplemeniti život. Mudrost o životu i ljubavi. Život doista piše romane, a oni o ljubavi najduže traju. Ne sumnjam da će podrška baki Ilki biti ogromna što me neopisivo raduje."

Za Hercegovina.in predsjednica Organizacijskog odbora "Hercegovka Godine"- Daniela Škegro

Izdavač: FRAMOST – Misija poveznica baštine ljudi i prostora /interno/
Ulica Treće Čimske bojne b.b., (Dom sv. Ante – Cim); 88000 Mostar; BiH;
Tel/Fax: 00387 36 341 941 / E-mail: framost.misija@gmail.com / www.framost.com
ID br: 4227940780003 / Žiro račun kod UniCredit bank: 338130224760454
Poslužitelj Franjevačkog zajedništva: fra Luka Marić, mob: 063-311-240;
E-mail: lukamaric95@gmail.com ili maric.luka@telemach.ba;